

Proč japonština?

Japonština (japonsky: 日本語, *nihongo*) je jazyk, kterým mluví přibližně 130 milionů lidí. Většina z nich žije v Japonsku, část pak v komunitách japonských emigrantů po celém světě. Japonsku patří třetí nejvýkonnější ekonomika světa. Víte, co mají společného tyto značky? Sony, Toshiba, Panasonic, Toyota, Suzuki, Mitsubishi, Subaru, Yamaha, Honda, Nissan... Ano, všechny jsou japonské!

Kde všude s ní domluvíte?

Rozhodně v Japonsku, na Tchaj-wanu a poté v japonských komunitách po celém světě. Japonci jsou velice přátelští lidé, a pokud budete ctít jejich tradice a hovořit (alespoň částečně) jejich jazykem, získáte si je. Zvládnutí japonštiny vám otevře dveře k poznání bohaté a svěbytné kultury a otevře srdce vašich nových japonských přátel. Navíc vám otevře nové možnosti pracovního uplatnění. Víte, kolik Japonců každoročně navštíví české památky?

Ve znamení kultury, umění a historie.

Samuraj, bušidó, ninja, gejša – komu by tato slova nic neříkala? Japonsko je země s bohatou historií, příběhy krásných gejš (nalévajících šálky saké) a statečných samurajů, pro které je čest a oddanost pánovi vším, jsou legendární. V Japonsku najdete překrásnou přírodu, řadu starobylých památek a neuvěřitelnou pohostinnost místních obyvatel. Přitom můžete jezdit superrychlými vlaky, které jezdí na vteřinu přesně. Japonsko je kolébkou řady bojových umění – karate a juda. Japonské filmy jsou známé po celém světě, miliony fanoušků sledují kreslené anime. Japonsko je též proslulé chutnou a přitom zdravou kuchyní s velkým zastoupením plodů moře (nejznámější jídlo – sushi).

Srovnání s jinými jazyky. Japonština nepatří do žádné jazykové rodiny, vykazuje určitou podobnost s korejštinou. Japonština je jazyk aglutinační, základním rysem je neměnnost slov podle pádu, čísla a času. Sloveso je na konci věty. Gramatika je tedy poměrně jednoduchá. Vývoj japonského písma byl výrazně ovlivněn čínštinou, udává se, že až 80 % znaků má stejný význam v obou jazycích, což vytváří výborný odrazový můstek pro eventuální studium čínštiny...

Pro Čecha je zvládnutí začátečnické japonštiny (tedy komunikace v rámci každodenních potřeb úrovně A1-A2, Japonci však mají vlastní hodnocení znalosti jazyka podle zkoušek JLPT od N5 – základní po N1 – špičková znalost) poměrně složité, ne však tolik, jak se zdá. (Proto jsou ti, kteří japonštinu zvládnou na vyšší úrovni, považováni za velice inteligentní a schopné lidi.) Na úroveň A2/N5 se předpokládá, že je k tomu potřeba cca 1 rok studia. Studenta čeká poměrně jednoduchá gramatika, což je však ztíženo různými zdvořilostními stupni. Slovní zásoba není příliš těžká – japonština má mnoho slov přejatých z angličtiny, lze je tedy snadno odvodit. Výslovnost je pro Čecha (na rozdíl od anglických mluvčích) zcela přirozená. Největším oříškem pro studenty zřejmě bude psaní: japonština má 2 abecedy a velké množství znaků/kanji (k nejvyšší zkoušce N1 je potřeba zvládnout 1945 kanji). Systém kanji je však poměrně logický a při učení lze zapojit vlastní představivost. Umění krásně psát znaky se nazývá kaligrafie.

Příklady tvoření znaků:

木

Strom (ki)

林

více stromů = háj (hajaši)

森

ještě více stromů = les (mori)

人

Člověk

+

木

strom

=

休

člověk pod stromem = odpočívat (jasumu)

下

dole, pod (šita)

上

nahoře, nad (ue)

空

prázdný (kara)

手

ruka (te)

下 + 手 = 下手

(spodní ruka (heta) = **nešikovný**/v Čechách se říká levý)

上 + 手 = 上手

(vrchní ruka (džózu)= **šikovný**)

空 + 手 = 空手

(prázdná ruka = umění boje beze zbraní = karate)

Na všech 1945 znaků se můžete podívat tady:

http://www.youtube.com/watch?v=MdChdA-hp_8

A jak se píše japonská abeceda tady:

<http://www.youtube.com/watch?v=HBU2Pd1Wgi0&feature=related>

Jak zní?

Krátký rozhovor v japonštině:

<http://www.youtube.com/watch?v=DZBve9po-WQ&feature=related>